

ПЛАНИНАРСКИ САВЕЗ СРБИЈЕ
Андрићев Венац 2
Београд

КОМИСИЈА ЗА АЛПИНИЗАМ
ПСС

По плану акција ПСС и КАПСС за 2016. изведена је акција САВОЈСКИ АЛПИ 2016. у реону Мон Блана у Француској.
Акција је изведена у термину од 25. до 31. јула 2016.

Учесници акције:

1. Никола Ђурић - ПК Славија / АОБ
2. Стеван Обрадовић - Раднички / АОБ
3. Предраг Загорац - ПД ПТТ / АОБ

Попети смерови:

1. Френдо стебер, V+ A1, IV/III, 85°/60°, 1200m, висина излаза 3700m
2. Соним, VI, 280m, висина излаза 2900m

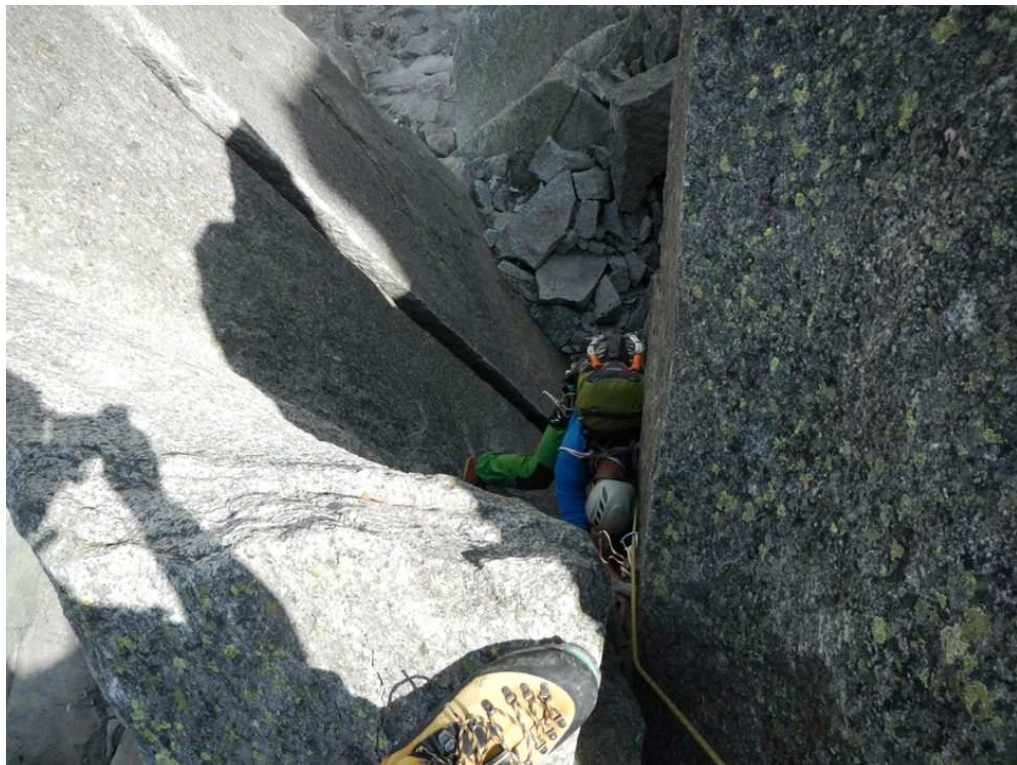
Опис акције:

После вишенедељног праћења прогнозе, коначно крећемо на пут у понедељак 25. јула у 6ч. Идемо сопственим аутом и мењамо се у возњи. Пауза у Љубљани за куповину опреме и учлањење у Словеначки планинарски савез – због осигурања, које ми на жалост у Србији немамо! У Шамони стижемо нешто пре 20ч. Смештање у оближњи камп.

Ујутру без журбе крећемо на жицу Аги ди Миди и извлачимо се до међустанице. Одатле креће приступ (1,5ч) до улаза у смер – прилично незгодан прелазак морене, вероватно постоји паметнији пут! Са пењањем крећемо око 11ч, време је лепо, стена је пријатна. Водимо по блоковима.

Улазну рампу смо пели симултано, остало у класичној тројној навези, што нам је одузело доста времена, али нисмо журили, јер смо свакако планирали бивак.

Пењали смо у гојзерицама и врло тешким ранчевима, на граниту и приличној надморској висини, што су несвакидашњи услови за једног српског пењача. Свакако врло корисно искуство! Опреме у смеру нема, осим пар распалих прусика и гуртни на 2-3 незгодна места.

Поподне су се навукли облаци, чак је и пар капи кише пало, али се предвече опет разведрило.

До линије снега смо стигли за дана и мало доправили већ спремно место за бивак (а има их неколико). Топили снег, јели и заспали са погледом на предивно звездано небо.

Крећемо да пењемо из бивака око 6ч. Снег је сада тврд и безбедан, чему смо се и надали. Чувени снежни гребен пењемо симултано уз осигуравање – колико је овде могуће... Изабрали смо излаз са леве стране вршне стене – мало стрмији, али безбеднији. Ту је већ могуће постављати заштиту и у лед и у стену.

На врху смера смо око 10ч и онда још мало лагане шетње до Мидија међу туристе и на жицу – најбољи силаз икад!

Остатак дана смо искористили за одмор, као и сутрашње преподне, а потом смо ухватили возић за Мер де глас и приступили под Шамонишке игле са те стране. Време се кварило од суботе, па није било паметно улазити у још нешто велико, а и били смо ипак исцрпљени од претходних дана.

Спавамо у биваку под смером Соним – класик новијег доба (1984.) који пењемо ујутру са првим зрацима сунца. Доста теже пењање, али краће и са уређеним штандовима и абзајл линијом. Трк назад низ глечер да ухватимо последњи возић, па у камп на паковање и спавање. Ујутру повратак за Београд, који је трајао мало дуже због гужви на рампама и границама.

Закључак за будуће акције:

За пењање дугих и тешких алпских смерова потребна је одлична психо-физичка спрема, велико искуство, што лакша опрема и упењана двојна навеза. Само толико! 😊

Извештај саставио

Предраг Загорац

У Београду, 10.8.2016.